

Urunk Színeváltozása ünnepe is (lásd augusztus 6.). II. Mohamed Európa elleni nagy támadása összeomlott, Magyarországról is jó 70 évig távolmaradt még a török. Mindkét hőst a harcterek járványa vitte halálba még azon évben. Kapisztrán Szent János 1456. október 23-án halt meg. Sírja az akkor magyar szerémi Újlakon (Ilok) volt. A magyar honvédségnek hivatalosan is védőszentje 1945-ig.

Szent Mór püspök: október 25.

Ő az első magyar származású bencés a legelső, pannonhalmi monostorban, egyben az első magyar író, aki (latinul) megírja Szent István, Szent Imre, valamint Szent Benedek és Szent András bencés remeték életrajzát. A mű átdolgozva maradt ránk. A gyermek Szent Imre megérzi a szerzetes életszentségét, külön tisztelő csókokkal üdvözlzi; talán ez kelti föl rá a király figyelmét. Pécsi püspök lesz (1036?). Meghal 1070 tájt. Az egyházmegyében "Szent Mór", másutt „Boldog”. Tisztelését 1848-ban hagyta jóvá a Szentszék.

Szentmisék rendje

Vasárnap: 8, 10 és 18 órákor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órákor

Kedd, Szerda, Szombat: 7 órákor

Péntek: 18 órákor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órákor

Minden pénteken: 17 órákor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órákor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órákor szentségimádás

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

2017/2018-as tanévben

CSOPORT	IDŐPONT
4-7 évesek	Szerda 16:30
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Szerda 16:30
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Hétfő 16:30
Októberben elsőáldozók	Szerda 17:30
Szentjános bogár klub	Péntek 17:00 (havonta kétszer)
Örjögő lámpások klub	Péntek 17:00
Szentmicsék Szentjánosbogár klub	Péntek 17:00
NINDZSA (IFI)	Péntek 19:00 (hónap 2. és 4.)
Sejt közösség	Kedd 19:00 (kivéve hónap utolsó)
Ministráns gyűlés	Vasárnap 9:15
Néri Szent Fülöp Zenekar	Kedd 19:00
Baba-Mama Klub	Kedd 9:00
Nyugdíjas Klub	Szerda 8 óra (hónap 2. és 4.)
Fecskék gyermek kórus	Péntek 16:00
Házaspárti hittan	péntek 21:00 (hónap 2.)

A hittanok helyszíne a Plébánia tanács- illetve emeleti terme.

A hittan csoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). *Felelős kiadó:* Lak Gábor plébános, *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter; *Honlap:* www.pestszentimre.plebania.hu

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XIV. évfolyam 7. szám (121.) - 2017. október

Elsőáldozás

Október 8-án, Szűz Mária Magyarok Nagyasszonya, Magyarország Főpátrónája ünnepén járul először szentáldozáshoz közösségünk 11 tagja. Amennyire várják, várták a felkészülés ideje alatt, akkora bennük a szorongás, az izgalom is. Mi fog velük történni? Azt már tudják, hogy látszólag semmi. De mi fog történni láthatatlanul?

Mindannyian emlékszünk erre az izgalomra, talán utólag mosolygunk is gyerekkori énkön,

kedvesnek találjuk az ártatlan, naiv, tiszta hitet, a várakozást. Amit szépp lassan felváltott a rutin, ma már izgalom nélkül sorakozunk fel az áldoztatók előtt.

De vajon nem annak az izgatott várakozásnak volt-e igaza? Nem így kellene állnunk minden alkalommal? Nem kellene a szívünkben minden mást kizárva csak arra figyelni, mit készített a számunkra az Isten?

Mi történik velünk a szentáldozásban?

Pénteki Házasságok

minden hónap 2. péntekén,
21-től 23 óráig

Októberi alkalom:

2017. október 13.,

a plébánia tanácstermében

Téma:

Urunk tanít minket imádkozni!
- Beszélgetések a Miatyánkról -
Jézusi kisközösségben

Az este házigazdája az
Elpídia családközösség.

Mindenkit szeretettel várunk:
új érdeklődőket és régi
(házas hittanos) tagjainkat
egyaránt!

Ne tartson vissza az sem, ha egyedül
tudsz eljönni!

Elpídia családi és Jézusi
kisközösség

Az elpídia szó a görög „elpisz” remény, reménység szóból származik. Ez a szó mindig valamire való várás, vágyakozást, vágyálmot fejez ki. Mi hisszük, hogy ez a reménység nem egy bizonytalan óhaj, hanem megalapozott, örömteli várása annak, ami egészen biztosan be is következik, mert ennek biztosítója maga Jézus!

A családközösségünk sokszínű el- és befogadó közösség. Tagjaink között nemcsak római katolikusok vannak, hanem más felekezetekbe járó testvérek is. Ettől függetlenül mindannyian egyformán elfogadjuk a másikat, nincs alá- vagy fölérendelés közöttünk, s mint ahogy Jézus is utalt rá:

„Egy a ti Atyátok és ti mindannyian testvérek vagytok”, tehát nekünk is így kell tekintenünk egymásra. *„Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”*

Havi rendszerességgel tartjuk kisközösségi összejöveteleinket. A házigazda szerepét és a többiek vendéglátását mindig más család tölti be. Ő felel az est témájáért, mely áll egy állandó részből, ez mindig a másnapi, vasárnapi evangélium, melyet sok esetben két-három órán át is értelmezünk, elemzünk, tárgyalunk s persze vitatkozunk is, de természetesen a testvéri kereteken belül maradva.

„Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!”

Hónapsoroló – október

Rózsafüzér királynője: október 7.

Hálaünnep, Mária közbenjárásáért, az Isten segítségéért. Máriával együtt újra meg akarjuk erősíteni az igent az Isten akaratára. A rózsafüzér imádságában pedig, Jézus életéről elmélkedve, Isten iránti szeretetünkben szeretnénk megerősödni. 1571-ben Lepantónál – egy tengeri ütközetrel – megkezdődött a török hatalom hanyatlása. V. Szent Piusz pápa a csatát segitendő a rózsafüzért imádkozta, közben látomása volt, mégpedig a győzelmet látta. Valóban, délben a szél megfordult, a füstöt a törökökre vitte, így a keresztesek győztek. A pápa a győzelem tiszteletére engedélyezte az ünnepet. 1716-ban Péterváradnál is a rózsafüzér imádkozása segített győzelemre. XIII. Gergely pápa elrendelte az ünnepet, XI. Kelemen pápa az egész egyházra kiterjesztette. Ismerd meg, és imádkozd a Szentolvasót. Vigyázz! Imádságos lelkület nélkül nem élhetsz teljes értékű életet!

Szent XXIII. János pápa: október 11.

Korunk szentje XXIII. János. Hosszú csendes, szolgáló évek után került Szent Péter székébe, és felismerve az idők jeleit elindította az Egyház megújulását. Egyszerűségében és Isten iránti szeretetében szeretnénk követni. Angelo Giuseppe Roncalli a Bergamo melletti Sotto il Montéban született 1881-ben. Bergamóban és Rómában tanult. 1904-ben szentelték pappá. Az I. világháborúban tábori lelkész. Különböző feladatokat lát el Rómában, leginkább a missziók területén. 1925-ben c. érsekké nevezik ki, és Bulgáriában kezdi diplomáciai szolgálatát, amelyet Törökországban és Görögországban

folytat. 1944 decemberétől Franciaországi nuncius. 1953-ban bíboros, és velencei pátriárka lett. 1958-ban választják meg pápává. 1959. január 25-én, a Falakon kívüli szent Pál Bazilikában meghirdeti a II. Vatikáni Zsinat összehívását, amelyet 1962. október 11-én nyitott meg a világ püspökeinek részt vételével. 1963. június 3-án halt meg. Ünnepe Szent II. János Pál pápa a zsinat megnyitásának napjára helyezte. Jeles enciklikái mellett meg kell említeni remek könyvét, Egy lélek naplója címmel, amely magyarul is megjelent. 2014-ben Ferenc pápa II. János Pállal együtt avatta szentté.

Kapisztrán Szent János: október 23.

A közép-olaszországi Capistrano község szülötte (1386), ügyvéd és Perugia kormányzója, 30 éves korában megözvegyülve belép a ferences rendbe. Sziénai Szent Bernardinnak (ki a „Jézus” név tiszteletének apostola) élethosszig jó barátja. Kapisztrán is lelkes terjesztője a Szent Név tiszteletének. (Talán ő tanítja meg népünket a szép, csak magyar köszöntésre: Dicsértessék a Jézus Krisztus! [Laudetur Jesus Christus].) Utóbb pápai követ Európa-szerte, így először a huszita mozgalom visszatérítése során kerül kapcsolatba Magyarországgal. Őt bízza meg a pápa a török világhódító áradat ellen való keresztes védelmi hadjárat meghirdetésével (1453-tól). Ebben igazi támogatást csak a magyar néptől és a szentéletű Hunyadi János törökverő hőstől kapott. A két Jánost lelkes barátság köti össze, hadi téren Hunyadi műve, lelkileg Kapisztráné a nagy nándorfehérvári (ma belgrádi) diadal (1456. július 21--22.). Emléke a déli harangszó, Angelusz (Úrangyala) és

Istennel, érzékelhető módon van jelen az életemben. Ezt az istenkapcsolatot kaptam ettől a közösségtől. (Tóth Etelka)

Amikor jelentkeztem a sejt közösség tagjai sorába, nem tudtam mire vállalkozom. Előzőleg megnéztem a sejt videóját, amiben elmondták, hogyan zajlanak a találkozások. Közös imádság, hálaadás, megosztás – mi történt velünk az előző találkozás óta – tanítás, könyörgés, és imádsággal fejeződik be a találkozó. Úgy éreztem, szeretnék részese lenni. Azt, hogy milyen hatással lesznek rám ezek a találkozók, nem is sejtettem.

Ó, az a hálaadás! Csodálatos dolog. Először nehezen ment kimondani. Régebben is fogalmaztam meg magamban hálát időnként, de soha nem mondtam ki. A közösségben megtapasztaltam, hogy a hálaadás a kimondással sokkal mélyebb értelmet nyer. A kimondott szónak ereje van. Visszahat rám és talán a közösségre is. Ahogy hallgattam mások hálaadásait, arra gondoltam, mi minden jó van az én életemben, amit eddig természetesnek vettem, és nem jutott eszembe hálát adni érte. A találkozóknak hála, egyre többször jut ez eszembe a nap folyamán. Minél többet adok hálát egy nap – akár természetesnek tűnő dolog miatt is – annál könnyebb elviselni az élet rám rótt nehézségeit. Úgy érzem, a hálaadással a terhek könnyebbé válnak. Természetesen a teher az teher marad, de nem mindegy, hogy cipelem magammal, hogy dolgozom fel. A hálaadás nekem segített ebben. Nyugodtabb, türelmesebb, elfogadóbb, békeesebb lettem. Pozitívabban látom az eseményeket. A történetekben keresem azt is, mi az ami jó benne. Akkor is, ha az abban a pillanatban egy picit fáj. Ha megbánt valaki, könnyebben bocsátok meg.

Mérgeskedés helyett inkább azt kívánom, legyen boldog ember.

Megosztásban a közösség tagjai elmondhatják, hogyan munkálkodik életükben Jézus, és mit tesznek ők Jézusért. Ahogy hallgatjuk a történeteket, megismerjük egymást, kinek mi a bánata, mi okoz örömet. A történetekben sokszor magamra ismerek, úgy érzem, a problémáimmal nem vagyok egyedül. Olykor könnybe lábadt tekintetek fejezik ki az együttérzést, máskor biztatás van a szemekben. És ez erőt ad. Jó megosztani másokkal történeteinket. Hálás vagyok azért a bizalomért, amiben részesítjük egymást.

A könyörgésben kéréseinket terjesztjük az Úr elé. Olykor pityeregve, de annál mélyebbről tör fel az óhaj. A közös könyörgésben együtt imádkozunk egymás kéréseiért. Isten meghallgatja a könyörgéseinket, csak kérni kell. Választ fog adni, ebben biztos vagyok.

Az elmúlt közel három hónap csodálatos változásokat hozott. Istennel való kapcsolatom mélyült, hiszen többet „beszélgetünk”, de tudom, hogy még csak az út elején tartok. Jó ezen az úton járni. Sokszor megtapasztaltam már, hogy az Úr mellettem van, jelen van életemben, vigyáz rám, és erőt ad.

Ha nyitott vagy másokra, szeretnél hasonló élményeket megélni, Téged is várunk közösségünkbe. (Szarvasné Pál Enikő)

Mindig van egy második téma is, ez általában a keresztyénséggel kapcsolatos, de van, hogy egy filmet nézünk meg, és azt vesézzük ki, vagy éppen az aktuális örömről, bánatunkat osztjuk meg egymással, de természetesen dicsőítünk, hálát is adunk és imáinkkal közösen fordulunk a jó Isten felé.

„Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük!”

Több esetben közösen mentünk moziba, színházba vagy irodalmi estekre, koncertekre. Minden évben a pünkösdi ünnepeket együtt szoktuk megünnepelni, ilyenkor két-három napra elutazunk családotól, gyerekek és felnőttek egyaránt.

Próbáltunk eddig nyaranta több napot is együtt tölteni kisebb-nagyobb létszámmal, s ezek az alkalmak mindig jól sikerültek, mai napig is jó ezekre a felemelő eseményekre visszaemlékezni. Magyarországon sok szép helyen megfordult már az Elpidia családközösség, talán néhol még emlékeznek is ránk. Ugyanis volt néhány olyan vidéki vasárnapunk, ahol a szentmisén mi is beálltunk szolgálni. A gyerekek ministráltak, a felnőttek a felolvasásokban vettek részt, s voltak, akik a zenei szolgálatban segítettek.

S amire nagyon büszkék vagyunk: közös elhatározásunkból a plébánián a mi családközösségünk indította el a hajléktalanoknak a téli hónapokban való ebédosztást, ami – hála Istennek – mára már kinőtte magát, mert sokan csatlakoztak hozzánk.

Többször vettünk részt a plébánián történő programok szervezésében, lebonyolításában.

„Mások boldogságának a szolgálatával nem nehéz elérni a saját boldogságunkat, s ezáltal megtanítani magunkat a szeretetre és másokat is erre segíteni.” - ez a mi hitvallásunk.

Elpidia családközösség

Baba-mama klub

Plébániánkon működik baba-mama klub, ahol anyukák közösségben beszélgethetnek házasságról, gyereknevelésről, hitről, megoszthatják egymással nehézségeiket, sikereiket. Az alkalmak hangszerezés, játékos mondókázással kezdődnek. ☺ Keddenként 9 órakor a plébánia emeleti termében várják az anyukákat és a babákat a szervezők: Homicsné Erdős Vera (erdos.vera@gmail.com) és Subai Kata (subaikata@gmail.com), illetve a facebookon is megtalálhatóak Pestszentimrei Baba-Mama Klub néven.

Elsőáldozás

Október 8-án a 10-es misében járul először szentáldozáshoz tizenegy kicsi testvérünk, akik két éve készülnek erre a pillanatra a hittanórákon. Az első nagy lépést, az első gyónást márciusban végezték el, ünnepélyesen, együtt, fehér ruhába öltözve. Azóta havonta járultak a bűnbánat szentségéhez, s most, az elsőáldozás előtti napon, szombaton újra ünnepélyesen tették ezt, s kapták meg azt a keresztet a nyakukba, amit közösségünk egyik tagja készít az elsőáldozóknak. Így várták a gyerekek a nagy napot:

Kurkó Andris: Várom az elsőáldozást, de félek is tőle.

Paál Helka: Izgatottan várom, hogy végre elérkezzék a pillanat.

Sütő Zalán: Nagy öröm van a szívemben.

Deák Bogi: Boldog vagyok és hálás azért, hogy segítettek.

Papp Vera: Nagyon-nagyon jó lesz, már nagyon várom, bár egy kicsit izgulok amiatt, hogy mindenki minket fog nézni.

Szeleczki Áron: Nagyon izgatott vagyok, mert végre elsőáldozó lehetek. Mostantól mehetek a testvéremmel együtt áldozni a vasárnapi misén.

Fojtán Bogi: Nagyon izgulok, várom nagyon az elsőáldozást.

Kárpáti Kriszti: Én azért várom az elsőáldozást, hogy magamhoz vehessem Krisztus testét és véré, amire nagyon vágytam már.

Szász Áron: Nagyon várom és nagyon izgulok a vasárnapi elsőáldozás miatt, mert két éve készülök rá és ráadásul a család is eljött, hogy velem ünnepeljen, ezért olyan érzésem van, hogy az elsőáldozásnak olyan fontossága is van

amit én még nem is értek, de hátha majd vasárnap.

Imádkozzunk értük, családjaikért, és azért, hogy ez az elsőáldozás valóban csak első legyen egy hosszú úton, és kövesse sok-sok találkozás az Eukarisztiával.

Bogarak

Idén lesz négy éve, hogy itt a plébánián foglalkozunk a gyerekekkel, amelyet nagy örömmel teszünk. Hogy mit is csinálunk hetente? Az idő legnagyobb részében egyszerűen csak játszunk, beszélgetünk számukra érdekes dolgokról, mint például mitől jó egy ismeretség, közösség, ki mivel szokott kikapcsolódni stb... Mindezeket természetesen játékos formában tesszük, hiszen úgy élvezetes csak igazán számukra. A játékok is olyanok, amiket szeretnek, élmény játszani, új és régi is egyaránt, és nem utolsó sorban összehozza a kis csipetsapatot, hiszen a hangulat mindig jó. Aki csak arra jár, mindenki azt meséli, hogy milyen fantasztikus a gyerekeket ilyen felszabadultan és oldottan látni játszani.

Az idő kisebb részében a kihagyhatatlan falatozás és teázás következik, majd közösen zárjuk az alkalmakat imával. De ezen túlmenően amit ad a gyerekeknek az a jó

társaságban, jó hangulatban eltelt minőségi idő, ami manapság nagyon ritka. A gyerekeken pedig látszik, hogy szomjaznak az ilyesmire, mindig alig várják, hogy jöhessenek. Szülőktől szoktuk hallani, hogy a gyerekek ezt várják a héten a legjobban, amikor pedig hazaérnek, es megkérdezik: "mi volt ma?" A válasz: "semmi különös, csak játszottunk...", de mindeközben a gyerekek arcán a boldogság, a nyugalom és az öröm tükröződik. Néha úgy érezzük, hogy szavakban nem leírható, ami ott történik.

Úgy gondolom, hogy amit itt kapnak egymástól, a játékokon és beszélgetésen keresztül minden héten az elhanyagolhatatlan. Kézzel foghatóan megéri a gyerekeknek és nekünk is a gyerekekért közösen dolgozni.

A vezetők nevében: Bartal Julianna

Sejtek

Plébániánkon júniusban indult egy „Sejt közösség” nagyjából 8-10 stabil taggal, akik hetente összejövünk, hogy közösségben is megéljük az Istennel való személyes kapcsolatunkat. A találkozások középpontjában az ima áll és annak egymással való megosztása, hogy az előző héten hogyan volt jelen az életben Isten? Mit tett Ő értem és mit tettem én Érté? Ezek a megosztások nagyon sok gyümölcsöt teremnek: segítenek jobban figyelni az Istencsaplatunkra, tanulunk egymás élményeiből és egymással is testvéri közösségbe kerülünk.

Keddenként találkozunk, este 7 órákor a plébánián. Szívesen vesszük minden testvér csatlakozását korosztálytól függetlenül, aki szeretne előrehaladni az Istennel való kapcsolatában a hétköznapokban. Apró picit lépésekkel, kis odafigyeléssel kezdődik mindez. Mi is

botladozva haladunk és segítjük egymást.

Íme egy kis ízelítő abból, hogy nekünk mit jelent a sejt csoport:

Tudatosságot ad a mindennapi istenkapcsolat megéléséhez. Segítséget a rendszeres imádsághoz. Jobban odafigyelek, hol fedezhetem fel nap mint nap Isten jelenlétét az életemben és arra is, mit tehetek másokért. A többiek megosztásai ihletet adnak abban, hogy a nehézségeimet hogyan tudom megoldani, milyen irányba induljak. Megtanít másokért imádkozni. (Gábrriel-Nagy Regina)

Életünk folyamán majdnem mindnyáján eljutunk ahhoz a kérdéshez, honnan is vagyok én, pontosabban: mi az én forrásom, hol van az én forrásom? Azt a végpontot ami lezárja azt a folyamatot, amíg megtalálom a választ, hitnek nevezem. Ahol élünk, itt Európában, többségében keresztény hitet vallunk. Szinte minden hitnek az alapja, hogy Istentől származunk, Ő a mi Atyánk. Amikor kialakul bennem a hit, szellemileg, lelkileg azonosulok ezzel a hittel, arra kell vigyáznom, hogy megmaradjon, sőt növekedjen bennem. Hogy tudom ezt elérni? Mit kell ehhez tennem? Olyan közösséget kell keresnem, ahol a többieknek is ez a céljuk. A közösségben növekszünk, ott erősödünk egymástól.

Így találtam rá a Sejt közösségre. Itt nem dogmatikusan foglalkozunk a hittel (annak is megvan a helye), hanem ahogyan a hétköznapjainkban megéljük. Ahogyan viszonyulunk környezetünkhez, történéseinkhez, körülöttünk lévő emberekhez és mindez az Istennel való kapcsolat tükrében vizsgáljuk, amikor a történéseinket megosztjuk egymással. Így személyessé vált a kapcsolat